

Montrealas Jauniešis

Nr.3

1968.gada 25.maijā

2.gada gājums.

JAUNATNES GADS.

1918.gada 18.novembrī plkst.4 pēcpusdienā Nacionālā teātra telpās, Rīgā, pasludināja Latvijas brīvību. Šis gads ir Latvijas 50.g.jubilejas gads.

Piecdesmit gados Latvija un tās tauta ir piedzīvojuši gan labas gan sliktas dienas. Pirmos divus pastāvēšanas gadus latviešiem bija jācīnās ar divām naidīgām varām, vāciešiem un krieviem, kamēr 1920.gada 1.februārī tika noslēgts miera līgums ar Krieviju. Arī pēc šī līguma noslēgšanas cīņas turpinājas vēl 6 mēnešus.

Nākošie 20 gadi bija Labie gadi. Pasaulē valdīja miers un draudzība. Nopietnā darbā latvieši no drupām uzcēla savu jauno valsti. Kaut gan latvieši nesaņēma nekādu materiālu atbalstu no sabiedrotiem, kā saņēma, piem. Beļģija, Ziemeļ-Francija un Itālija un Latvijas iedzīvotāju skaits no 2,55 milj. iedzīv. 1914.gadā bija noslīdējis uz 1,59 milj. 1920.gadā, tomēr īsā laikā jaunā valstī tika nostabilizēta lauksaimniecība un atjaunota karā nopostītā rūpniecība. 1936.gadā Latvijas eksports jau bija 29,5 milj. latu lielāks nekā imports. Arī tautas izglītības un vispārējais labklājības līmenis strauji uzlabojās.

Otrais pasaules karš izpostīja Latviju un tās brīvību. 1945.gadā 8. maijā Latvija nonāca krievu komunistu rokās. No tā brīža atkal ir pagājuši 23 gadi.

50 gadu jubilejā mēs atcerēsimies visus tos, kas palīdzēja latviešiem iegūt brīvību. Viņu starpā ir tūkstošiem jauniešu, kas iestājās studentu rotā, strēlniekos un leģionā.

Šis gads ir nosaukts arī par Jaunatnes gadu, daļēji, varbūt, jauno brīvības cīnītāju piemiņai. Bet vairāk, varbūt, mūsu dēļ, svešumā dzīvojošās jaunatnes dēļ. Lai mēs neaizmirstu, ka esam latvieši, ka mums jāturpina darbs, ko latviešu jaunatne sāka 1918.gadā. Mēs ejam latviešu skolā, tur iegūtās gudrības mums būtu jāpielieto dzīvē. Latviešu skolu beigušajiem nebūtu jāpaliek malā, bet jāatrod veids, kā piektdienas vakarus un sestdienas lietderīgi izlietot, lai mēs būtu vērtīgi cilvēki un labi latvieši.

Šogad, pēc iespējas, visiem vajadzētu braukt uz Dziesmu svētkiem, kas notiks Klīvlāndē un arī Vācijā.

Uģis Bickis.
Redaktors.

PIENĀKUMA APZIŅA .

Viena no svarīgākām cilvēka rakstura īpašībām ir pienākuma apziņa. Bez tās likumu un kārtības ieturēšana nebūtu iespējama. Cilvēkiem, kuriem pienākuma apziņa ir stipra, var uzticēties. Viņi vienmēr dara visu iespējamo, lai izpildītu pienākumus un darbus, kurus viņi ir uzņēmušies. Ar "I don't care" principu dzīvē tālu nevar tikt.

Vincentis Dindzāns
1.ģimn.kl.

MŪSU TEĀTRA IZRĀDE .

Man patīk teātris, bet pēdējā laikā Montrealā latviešu teātra izrādes notiek ļoti reti. Mūsu Montrealas teātra grupa vairs nedarbojas. Tikai šad un tad pie mums ierodas kādas aktieru grupas no citām pilsētām. Dažs no šo grupu aktierim spēlē pat 2 lomas.

Pēdējo teātra izrādi es redzēju šogad Draudzīgā aicinājuma laikā. Tās nosaukums bija "Atbalsis" un to spēlēja Toronto latviešu ģimnāzijas grupa, pavisam 11 ģimnāzisti. Mums, Montrealas latviešu skolēniem, izrāde patika.

Vēlāk skolā mēs nospriedām spēlēt teātri paši. Izvēlējamies T.Zeltiņa lugu "Rīgas ģimnāzisti". Kamēr vēl bija ziema, mēs sanācām kopā svētdienās. Tad mēs kādas 2 vai 3 stundas mēģinājām. Kad atnāca pavasaris un spēle sāka labāk veikties, mēs mēģinājumus noturējām skolā pēc mācībām.

Vēl atliek dažas dienas un tad mēs spēlēsim uz skatuves. Rodas uztraukums un drusku bailes, bet mēs gribam labi nospēlēt.

Ingrīda Deksnis
3.ģimn.kl.

BALTIE BĒRZI .

Upmalā stāv stalti bērzi
un viņu zaros čivina pelēki zvirbuļi
silto pavasari sveicinādami.
Bērziem ir atvērušās jaunas, zaļas
lapas, kas visu ziemu gulējušas pumpuros.

Caur zariem ūdenī mirdz
saules stari, un upes vidū peld
zvejnieku laivas. Baltas buras
plivinājas vējā.
Pats zvejnieks svilpo līdzī
pavasara vēsmām.

Pie koka stumbriem ir redzamas
mazas, dzintara pilītes, kas
šūpojas kopā ar baltiem bērziem.

... un man, nesot zāģi, ir kauns,
ka tādu skaistumu jātraucē.

Rīta Strautiņš
2.ģimn.kl.

APMEŽOSIM NUJORKU .

Mēs šogad septītā klasē lasījām Gunāra Salīņa dzejoli "Apmežosim Nujorku." Šinī dzejolī Salīņš stāsta kādus kokus viņš gribētu stādīt katrā Nujorkas pilsētas daļā.

Ozolus viņš stādītu lepņākajās avenijās, sēru vītulus Harlemā un piladžus Greničā. Tur, kur latvieši dzīvo, viņš stādītu ošus un liepas. Salīņš cer, ka tad kad koki būs iestādīti "latviešu bērņus un vecmāmiņas televīzija nesies vairs", jo viņi varēs pastaigāties pa mežiem un lasīt sēnes.

Mums katram klasē bija citādas domas par šo dzejoli. Lai mēs labāk to saprastu, mūsu klases audzinātājs ierosināja rakstīt vēstules Salīņa kungam, pastāstot mūsu domas.

Pāris nedēļas vēlāk mēs saņēmām atbildes no dzejnieka. Izrādījās, ka neviens nebija domājis tā kā dzejnieks pats. Mēs bijām saskatījuši visādas apslēptas nozīmes, bet Gunars Salīņš tiešām gribējis apmežot Nujorku.

Kristine Vikmanis
7. pamatsk. kl.

PAVASARIS .

Pēc aukstās un garās ziemas nāk pavasaris. Ziemā ir daudz prieku, tomēr pavasari es gaidu visvairāk. Pavasaris sākās marta mēneša beigās. Saule sāk spīdēt spožāk un sildīt siltāk. Dienas kļūst garākas un naktis īsākas.

Pirmās pavasara zīmes dabā ir sniega kušana un ledus iešana upēs. Kokos sāk briest pumpuri un plaukt lapas. Zāle kļūst zaļa un puķes sāk ziedēt. Gājēju putni lido no dienvidiem atpakaļ uz ziemeļiem. Priecīgi svilpo putni, būvē ligzdiņas un dēj olas. Bērņi brauc ar velosipēdiem un spēlē bumbu.

Pavasari mēs svinam Lieldienas un Vasaras svētkus. Kad pavasaris beidzās, tad beidzās arī skolas iešana un sākās vasaras brīvlaiks.

Mārtiņš Ozoliņš
5. pamatsk. kl.

LIELDIENAS .

Lieldienas rītā mēs bērņi ceļamies agri. Tad visi steidzamies pie durvīm. Tur Lieldienu zaķis ir atnesis mums daudz krāsainu olu. Vēlāk mēs visi ejam uz baznīcu. Lieldienas ir Kristus augšamcelšanās svētki. Pēc baznīcas mēs ejam pastaigāties. Dārzos jau zied pirmās pavasara puķes. Saule spīd spoži un putni dzied priecīgas dziesmas.

Pavasaris ir klāt!

Judy Janitens
6. pamatsk. kl.

Pavasaris.

Pēc garās un aukstās ziemas visa daba atkal atmostas. Puķes sāk ziedēt un dzīvnieki ceļas no sava ziemas miega. Ziemeļu vējš apmainās ar straujo, bet maigo pavasara vēju.

Mēs, bērņi, varam atstāt savus biezos ziemas mēteļus un iet ārā spēlēt bumbu un citas jautras spēles.

Tikai jāuzmanās ar ātro laika maiņu, var saaukstēties. Pa dienu saulīte spīd ļoti silta, bet vakari vēl auksti. Pie mājas ceriņu krūms jau ir pumpuros.

Man ļoti patīk pavasaris.

Renāte Dindzāns
6.pamatsk.kl.

LIELDIENAS .

Liieldienas ir pavasara svētki, vai Kristus augšamcelšanās diena. Bērniem patīk Liieldienas, jo tad ir brīvdienas. Liieldienas gaidot mēs krāsojam olas visādās krāsās. Dažas iznāk ļoti skaistas. Krāsotās olas parasti liek uz galda, vai dāvina. Mazie bērni tic, ka tas ir Liieldienu zaķis, kas atnes krāsainās olas. Veikalos ir arī šokolādes olas, šokolādes zaķi un vistas.

Latvijā Liieldienās kāra šūpoles un augsti šūpojās. Meitenes par šūpošanu maksāja ar olām. Liieldienās ir liela olu ēšana.

Anita Porietis
6.pamatsk.kl.

Pavasaris.

Kad upēs sāk iet ledus, putniņi atgriežas no siltajām zemēm, tad ir zināms, ka iestājies pavasaris. Šogad pavasaris atnāca ātri. Sniegs nokusa vai acu priekšā. Ielās, parkos un pagalmos palika lielas ūdens pelķes un pa ziemu sakrājušies visādi netīrumi. Kad zeme kaut cik sausa, cilvēki steidzas to aptīrīt, lai pagalmos varētu aprušināt puķu dobes un sagatavot mauriņus jaunai zālei. Nepaiet ilgi un dobes jau redz pirmās pavasara puķes.

Man pašai ir ļoti laba sajūta, kad var nomest smagās ziemas drēbes un zābakus. Gribas gandrīz vai skriet un vērtīties pa mauriņu kā kumeļam, kas izlaists pirmo reizi ārā.

Ruta Vitiņš
6.pamatsk.kl.

PAGĀJUŠAIS GADS.

Pagājušais gads man aizskrēja ļoti ātri. Šis gads man, pirmā ģimnāzijas klasē mācoties, ir bijis savādāks kā citi gadi. Ir bijis gan grūts, gan viegls, bet ir gājis uz priekšu vienā steigā.

Es esmu daudz ko jaunu iemācījies. Sevišķi man patika latviešu valodas stundas. Es esmu stipri paplašinājis savas zināšanas visos priekšmetos. Par to es ļoti priecājos. Skolu sākot es domāju, ka tas būs man beidzamais gads latviešu skolā. Tagad es domāju citādi.

Paulis Ķipēns
1.ģimn.kl.

MANA LABĀKĀ DRAUDZENE.

Bērni brīvo laiku pavada spēlējoties. Dažreiz esam kopā daudz bērnu. spēlējoties vienmēr kādam kautkas nepatīk un tas aiziet projām. Pēc laiciņa zinu, tur draudzības nebūs. Ir arī tādi bērni, ar kuriem tāpat reizēm sadusmojas, bet ātri vien esam atkal draudzenes. Atkal stāstam viena otrai savus priekus un bēdas.

Man ir divas labas draudzenes, vienu es redzu katru dienu, otru

tikai latviešu skolā. Mana latviešu draudzene dzīvo tālu no manas mājas. Tiekoties mūsu draudzība ir mīļa un sirsnīga. Ir daudz ko runāt un stāstīt. Mana kanadiešu draudzene dzīvo mūsu mājas otrā pusē. Mums arī ir daudz jauku brīžu.

Silviņa Porietis
5.pamatsk.kl.

DOMRAKSTI.

No karstās un garās vasaras
Bērni atgriežas latviešu skolā.
Pārrunā, kas brīvlaikā darīts-
Par vecām un jaunām paziņām,
Stunda sākas, un uzdots parastais domraksts:
"Ko es darīju vasaras brīvlaikā "

Drīz nāk ziema, un līdz ar ziemu -Ziemsvētki.
Sāk darboties ar lielo uzvedumu -Ziemassvētku eglīti.
Mācās rindīņas, dzied dziesmas, to dara mazie bērni.
Bet mums vai arī kas jādara?
Latviešu valodā uzdots domraksts,
Šoreiz izvēle -divi temati:
"Pirmais sniegs" vai "Ziemassvētku brīvlaiks."

Dienas paliek garākas, atgriežas strazdi,
Plaukst puķes, nāk Lieldienas.
Mājās gatavojās tām, krāso olas, plūc pūpolus,
Lieldienas rītā iet uz baznīcu,
Bet tad Jānītim jāķeras pie darba,
Uzdots domraksts:"Man patīk Lieldienu brīvlaiks."

Tā tas iet latviešu skolā
Cauri pamatskolai un ģimnāzijai.
Nav brīnums, ka Jānītim nepatīk domraksti,
Ir grūti ko izdomāt, bet lapu baltu atstāt nevar.
Viņš nezina, kāpēc patīk Lieldienu brīvlaiks,
Un brīvdienās nekas nav darīts.

Ak, cik ilgi turpināsies šie domraksti?
Vai skolotāji tiešām ir tik vienmuļi?
Gadā ir jāraksta trīs, četri domraksti,
Un vienmēr tādi paši....
Nebūtu grūti izdomāt kādu variāciju
Kā piemēram:" Thanksgiving " brīvdienas.

Uģis Bickis
3.ģimn.kl.

Fiezīme:Pārbaudot ģimnāzijas 1., 2. un 3.klašu žurnālus, pēdējo 3 gadu domrakstu temati ir bijuši šādi:Manas mīlākās grāmatas, Saulaina svētdiena, Mans draugs(draudzene), svētkus gaidot, Nometnes

prieki un bēdas, Divas skolas, Manas atmiņas par Expo, Snieg, Nebaltā diena, Latviešu skolu beidzot. Visus pamatskolas klašu žurnālus nebija iespējams, līdz dzejoļa nodrukāšanai, pārbaudīt.

Latviešu skola Montrealā
Redaktora piezīme: Acīmredzot, Jānītis neapmeklēja
Montrealas latviešu skolu.

MŪZIKA MANĀ DZĪVĒ .

Jau no pirmajām mana mūža dienām, mūzika ir bijusi daļa no manas dzīves. Triju mēnešu vecumā es esot bijusi aizvesta uz Dziesmu svētkiem. Es esot bijusi novietota svētku zāles pagraba telpā un mana vec-vecmāmiņa, dziesmas klausīdamās, esot mani uzraudzījusi. Starpbrīžos māmiņa esot mani barojusi.

Es tiku ņemta līdzī uz koņa mēģinājumiem un koncertiem, jo tētis un māmiņa abi dziedāja un nebija mani kur atstāt. Māmiņa vienmēr dziedāja, kad vajadzēja mani iemidzināt.

Sešu gadu vecumā tētis sāka man mācīt klavieru spēli. Pagājušā gadā iestājos konservatorijā un gada kursu labi nobeidzu. Domāju klavieru spēles mācīšanos turpināt.

Dažus gadus atpakaļ, tētis sāka mums mācīt dziedāt. Šogad, sakarā ar Latvijas 50 gadu dibināšanas atceri, esam nolēmuši iemācīties pēc iespējas daudz latviešu dziesmu.

Baiba Dindzāns.
3.ģimn.kl.

ZILĀ DEBESS .

Nometnē bija pēcpusdienas atpūta. Es iekritu gultā un caur logu sāku pētīt debesis. Reti tās bija tik zilās kā šodien. Tāds bagāts zilums. Tumšāks kā parasti, bet tomēr vēl ļoti gaišs.

Jā, tomēr bija brīnišķīga diena. Citu vārdu, kā "brīnišķīga" ne-maz nevarēja lietot. Nebija neviena mākonīša, kur saulīte varētu paslēpties un atpūsties.

Laukuma vidū, mūsu priekšā bija divi karogu masti. Latvijas karogs sarkan-balt-sarkans, tik koši izdalījās pret zilajām debesīm. Lēni tas plivinājās un izskatījās tik brīvs. Nekas nestāvēja tam priekšā un aiz tā bija tikai zilās debesis.

Famazām zilajā plašumā parādījās mazi, balti mākonīši. Nu zilums pazuda. No sapņiem mani uzmodināja audzinātājas skaļā balss: "Sagatavojaties peldēšanai. Pēc piecām minūtēm sastāsimies pie lielās mājas.

Alda Plūme
2.ģimn.kl.

LATVIEŠU SKOLU BEIDZOT .

I

25.maijā es būšu latviešu skolu nobeigusi. Tā ir izlaiduma diena. Šinī dienā es saņemšu manu pēdējo latviešu skolas liecību, un to varētu saukt par manu latviešu skolas diplomu.

Latviešu skolā ir pavadīti vienpadsmit gadi. Atceros savu pirmo latviešu skolas dienu, kad mani, kopā ar brāli, aizveda uz skolu. Visi bērni bērni bija sveši un es gaidīju, kad tikšu mājās. Pēc dažām sestdienām es jau ieguvu draudzenes un tieši gaidīju, kad varēšu ar viņām sa-

tikties. Liekas, ka pati draudzēšanās bija tā, kāpēc gribēju nākt uz latviešu skolu. Vēlāk mani sāka interesēt latviešu stāsti, pasakas, un dzejoļi, jo tie nebija tādi paši kā angļu skolā. Vēl vecākajās klasēs mācoties Latvijas vēsturi, ģeogrāfiju un kultūru, es jau sapratu, ka zināt par mūsu dzimteni nozīmē daudz.

Tagad, kad esmu vairāk iemācījusies latviešu valodu, varu ātrāk un brīvāk lasīt latviešu rakstnieku grāmatas. Grāmatas arī iepazīstina ar valodas skaistumu un latviešu zemi.

Latviešu skolā iemācījamies dziedāt latviešu dziesmas un dejot tautas dejas. Ar prieku varu atcerēties mūsu latviešu skolas piedalīšanos dziesmu svētkos Toronto un Expo 67, Montrealā. Biju lepna uz to, ka esmu tautas tērpā un piederu pie tik lielas latviešu grupas, kāda bija dziesmu svētkos Toronto.

Salīdzinot Montrealas latviešu skolu, piemēram, ar Toronto, tad procentuāli mūsu skola ir samērā labi apmeklēta. Toronto ir pāri par 10.000 latviešu, turpretī Montrealā ap 1500.

Domāju, ka vienalga, kurā pasaules daļā pastāv latviešu skola bērni, kas to pabeidz, iepazīstas ar savu tautu un viņas likteni vislabāk.

Aizejot no latviešu skolas, gribu pateikties latviešu sabiedrībai kas atbalstījusi iespēju nākt uz latviešu skolu, saviem vecākiem, kuri mani pamudinājuši skolu apmeklēt un skolotājiem, kuri ir daudz pūļu veltījuši mūsu labā.

Ardievu, latviešu skola!

Ingrīda Deksnis.

3.ģimn.kl.

II.

Šogad es beigšu latviešu skolu. Man nebūs vairs jāceļas agri sestdienas rītos. Man arī nebūs jāpilda mājas darbi piektdienas vakaros. Bet es zinu, ka tomēr es būšu neapmierināta ar šo manu jauno brīvā laika brīdi un ka man būs ļoti garlaicīgi.

Es vairs nebūšu spiesta mācīties latviešu skolā uzdoto un es zinu, ka lai iemācītos visu to, ko es gribu vēl iemācīties, man būs pašai jāpiespiežas, lai es to varētu izdarīt.

Mums bērniem ir grūti mācīties latviešu valodu, jo mēs visi ejam angļu skolā. Es zinu, cik grūti ir izteikties latviešu valodā, jo visas mūsu domas ir angļu valodā. Mājās mēs runājam latviešu valodu, bet daudreiz man neļienāk prātā vajadzīgais latviešu vārds un es to saku angļiski. Es agrāk negribēju runāt visu laiku latviski, bet tagad es cenšos runāt un arvien labāk iemācīties mana tēva valodu, jo es jūtu, cik tas ir svarīgi un cik tas ir vērtīgi manā dzīvē.

Latviešu skola ir vērtīga lieta. Mēs te iemācamies mūsu dzimtenes valodu, vēsturi un kultūru. Es agrāk domāju, ka latviešu autoru grāmatas ir ļoti vecmodīgas, bet latviešu skolā ejot es drīz redzēju, ka daži latviešu rakstnieki ir uzrakstījuši ļoti daudz interesantu grāmatu, kas arī mani interesē un es tās gribētu lasīt.

Latviešu skolā ir izdevība parādīt to, ko bērni ir iemācījušies. Katrā skolas sarīkojumā mēs kaut ko darām, deklamējam, dziedam vai dejojām. Es atceros, kā mēs spēlējām teātri. Tas man ļoti patika un es paplašināju savas zināšanas.

Es esmu ļoti pateicīga maniem vecākiem un skolotājiem par šo vienreizējo izdevību manā dzīvē. Viņi zināja un es tagad zinu, ka viss ir darbs un latviešu skolā pavadītais laiks nav bijis zaudēts. Es gan pārāk daudz neiemācījos, jo nekad neņēmu šo lietu pārāk nopietni, tomēr viss, ko esmu iemācījusies man dzīvē nāks par labu. Es arī zinu, ka šīs skolas beigas nav mācīšanās beigas, un, ka cilvēks nekad savā mūžā nevar teikt,

ka viņš ir visu, kas ir šinī pasaulē, iemācījies.

Baiba Dindzāns
3.ģimn.kl.

III

Latviešu skolā esmu gājis tikai sešus gadus, sākot ar 5.klasi. Tie ir bijuši diezgan laimīgi gadi. Katru sestdienas rītu bija jāceļas agrāk; sevišķi grūti tas bija ziemā, kad ārā putināja sniegs un vēlu ausa gaisma. Bet vai tas bija slikti, mosties agri? Visi gudrinieki saka, ka nav veselīgi ilgi gulēt un arī mūsu senči-senlatvieši ir cēlušies ar sauli. Šinī ziņā latviešu skola mūs ir norūdījusi.

Bet latviešu skolai ir arī citi nopelni manā labā. Tā mani ir izaudzinājusi par labāku latvieti. Nebija svarīgas tikai mācības stundas vien, bet arī biedrošanās ar citiem latviešiem un iepazīšanās ar tautas gara mantām-dejām un dziesmām.

Kā latviešu skolas skolnieks es piedalījos Dziesmu svētkos, Toronto, tautas deju lieluzvedumā. Tas, ka staigājot pa Toronto ielām dzirdēju visapkārt latviski sarunājamies, uz mani atstāja ļoti lielu iespaidu. Pirms tam man likās, ka latviešu valoda, tāpat ka latīņu valoda ir pusdzīva vai pat mirusi, ko varēju runāt tikai ar vecākiem, vai pāris citiem cilvēkiem Montrealā.

Mācības stundas ir bijušas ļoti interesantas un es daudz ko iemācījos: Latvijas ģeogrāfiju, vēsturi, tradīcijas un pareizi rakstīt.

Latviešu skola man ir devusi latviskuma sajūtu. To sajūtu es nevaru ar vārdiem izskaidrot, bet tā ir tā sajūta, kas ir, kad 18.novembrī stāvi goda sardzē pie karoga, kad simtiem latviešu visapkārt dzied valsts himnu, vai arī - kad tautas tērpos latvieši iet gājienā pa ielu.

Tagad beidzot latviešu skolu, nešaubos, ka latviešu skola man devusi daudz laba un vērtīga. Kaut arī tā ir paņēmusi daudz laika, tas ir bijis to vērts. Es domāju, ka visiem latviešu bērniem būtu jāiet latviešu skolā kaut arī no sākuma tas viņiem nepatīktu, tad vecākiem vajadzētu viņus skubināt to darīt, vai pat piespiest.

Visvairāk man patīkusi latviešu skola šo pēdējo gadu un ja es nebūtu latviešu skolā gājis, es zinu, ka savā vēlākā dzīvē es to nožēlotu.

Uģis Bickis
3.ģimn.kl.

IV

Šo gadu es beidzu latviešu skolas gaitas. Sestdienas man gan nav bijušas medus saldās un ar diez kādu sajūsmu es skolu neesmu apmeklējis.

Atskatīdamies uz noietiem gadiem, man būtu jākaunas. Liekas, ka trūcīgi nopelni. Bet, varbūt, esmu meklējis skolas vērtību ziloņlielos ieguvumos?... Latviešu skolas mantojums man nav bijis acīm saskatāmās lietās. Bet, es domāju, ka latviešu skola pati ir bijusi kā mantojums, jo tā ir bijusi lepna latviskuma sala svešvalodas okeanā un es esmu varējis šo salu apmeklēt. Šie apmeklējumi man ir devuši dziļāku ieskatu tēva un mātes valodā. Katrā skolas sestdienā latviskuma gaudi man ir pielīpuši, neskatoties, ka angļu valoda nežēlīgi apspiedusi šo latviskumu pat skolas telpās.

Skolā es esmu sastapies arī ar latviešu vecāko paaudzi un zinu, ka latvieši mēdz kopt savas tradīcijas un centīgi auklēt savu nacionālismu. Senču mantojums, caur latviešu skolu, atstājis savas pēdas arī manī.

Juris Ķipēns
3.ģimn.kl.

1967./68. MĀCĪBAS GADA
PAMATSKOLAS ABSOLVENTI.

Inese Godiņa, Kristīne Vikmane, Vita Plūme, un
Dzintars Miglonis. Priekšā klases "maskots" La-
mekšins II. Iztrūkst Baiba Audere un klases audzi-
nātājs Imants Steprans.

1967./68. MĀCĪBAS GADA
ĢIMNĀZIJAS ABSOLVENTI.

Juris Ķipēns, Baiba Dindzāne, klases audzinātā-
ja Elza Rudzīte, Ingrida Deksnē un Uģis Bickis.

C E Ļ Š .

Skola ir pabeigta- darba vēl nav,
Dzīves jūrā esmu uz sēkļa.
Vasara klāt, saule ir silta,
Sildos un peldos, peldos un sildos.

Gadi aizplūst kā milžu upes,
Smagas un straujas, ko apturēt nevar....
Nav vairs vasaras, bet ziema un auksts,
Darba vēl nav, tikai kokle un krūze,
Spēlējot, dancojot klīstu pa pasauli.

Gaitās pa zemi daudz dažādu ceļu
Vai iet pret sauli vai ar to,
Nonāku krustceļos, neviena uzraksta,
Nav kas man teiktu kurp iet?
Eju, kur sirds mani velk.

Eju un eju pa svešu ceļu...
Siltāk ap sirdi man kļūst,
Paiet ziemas, vasaras, rudenī,
Aizmirstu gadu skaitu.
Tālums un ceļš mani nes.....

Sirms vīriņš ar kokli un krūzi
Spēlējot, dancojot ienāca zemē,
Nometās ceļos, glāstīja zāli,
Pretī tam vērās -ūdens.
Prasot -kas tas, atsaucās daba:
BALTIJAS JŪRA .

Jānis Jautājums